

COLUMN 18 maart 2023 – Adri Duivesteijn

Er is een Hagenees doodgegaan. En wat voor één.

Met het hart op de tong, ervoor gaan en desnoods letterlijk en figuurlijk voor je idealen de barricades op gaan: Adri Duivesteijn.

Hoe Haags wil je het hebben. Geboren in de Schilderswijk en tot zijn overlijden ook daar blijven wonen.

Het zit in het DNA van de Hagenaar om te griepen en te schelden op van alles en nog wat. Vooral op onze bestuurders en wat ze van de stad hebben gemaakt. Maar ik daag u uit om eens door de stad te lopen en die gedachten even, voor 5 minuten, te parkeren en alleen positieve zaken te benoemen.

Neem de stadsvernieuwing in de Schilderswijk. Daar kun je van alles van vinden, maar was de Schilderswijk niet met een visie aangepakt, dan was hij in de jaren '70 grotendeels gesloopt en vervangen door zogenaamde bloemkoolwijken en had er nu een stadssnelweg doorheen gelopen. Jawel een stadssnelweg, die door Kortenbos op de Mauritskade was uitgekomen waarbij en-passant, die kade óók tot stadssnelweg zou worden omgedoopt. Kom daar nu maar eens om. Adri, en vele Schilderswijkers gingen los op deze plannen en kochten zelfs op strategische plaatsen lege krotpanden op om dit plan tegen te houden. Deze panden in de binnenstad zijn overigens nu goudgeld waard, een goede investering van de toenmalige actievoerders.

Adri was opgeroep in de Schilderswijk en werd in Den Haag Wethouder, waardoor hij zélf aan de slag kon gaan met zijn Schilderswijk. Deur voor deur ging hij in de Schilderswijk langs om draagvlak te vinden voor zijn plannen voor de wijk. Niets was daarbij te gek. Zo haalde hij de Portugese architect Alvaro Siza naar de wijk. Deze architect had de gewoonte om eerst met bewoners te praten en te luisteren naar hún ideeën. Een eigenaardige eigenschap voor architecten, zeker in die tijd, maar hij deed het.

Adri startte de stadsvernieuwing als een culturele activiteit. Zijn inspiratie daarvoor kreeg hij van zijn artistieke en muzikale broer John, die als hoofdredacteur van de wijkkrant De Schilderswijker zijn pen gebruikte om kritiek te uiten op het stadsbestuur. John inspireerde Adri om je in mensen te verdiepen, alvorens je een bouwplan maakt. En dat zie je terug in hoe de Schilderswijk is herbouwd, met in het midden een prachtig Theater en uitingen van talloze culturen en religies. Van Haags Koffiehuis tot Hindoetempel. Je kunt een wereldreis maken in je eigen stad.

Maar ook noem ik zijn inzet voor de Haagse grachten en de rondvaarten, die tot op de dag van vandaag steeds populairder worden. Wie kent niet De Ooievaart, opgericht door Chris Schram, Wilma van Leeuwen én Peter Duivesteijn. Jawel de broer van maar zelf ook een voorvechter voor van alles en nog op en rond de grachten.

De politieke durf die hij had om het stadhuis in de binnenstad te krijgen, in plaats van op het Burgemeester De Monchplein, ver van het centrum, was een waar huzaren stuk. Hij

heeft er een boek over geschreven: Bouwen in een Slangenkuil Loop eens 5 minuten in en rond het stadhuis en bedenk dat er een plan was om op deze locatie een meubelboulevard à la de Megastores te bouwen. Kijk ook mijn vorige column hierover terug. Nu hebben we het stadhuis met een overdekt Atrium voor tal van evenementen, waar menige stad jaloers op is. Ik nodig u ook eens uit om te kijken wat er van het Burgemeester De Monchyplein is geworden. Een prachtige wijk!

Adri week af van massale bouwplannen, die de onsmakelijke term 'Volkshuisvesting' hadden meegekregen. Megastallen van flatgebouwen. Massa=kassa wijken. Hij schakelde in plaats daarvan hoogstaande architecten in om groots te denken en sámen met bewoners aan de slag te gaan.

Adri ging voor zijn stad, en vooral ook voor goede en betaalbare woningen in leefbare wijken. Hij heeft daarvoor geknokt. Binnen zijn partij de PvdA moest hij opboksen tegen Wouter Bos, die de verhuurdersheffing afschafte, waardoor veel woningbouwcorporaties tot vorig jaar geen geld meer hadden voor grootschalige investeringen. Maar hij heeft zich ook fel verzet toen de VVD en PvdA het onzalige plan had opgevat om de vrije keuze voor een huisarts te schrappen.

Zelfs toen hij wethouder werd in Almere, bleef hij in Den Haag wonen. Geen gemeente die zo iets normaal gesproken accepteert, maar hij deed het. Almere was in de jaren '70 gebouwd met maar liefst 70 tot 80% sociale woningbouw.

De stad groeide iedere 5 jaar met 30.000 nieuwe inwoners en in 2006 werd Adri gevraagd om zijn kunstje met woningbouw nog eens te flikken. Hij oogstte er prijzen mee en er werd zelf een artikel in de New York Times aan gewijd.

Loop eens door een Haagse wijk, kijk eens naar plannen. "If you can dream it, you can do it", zo zei Walt Disney het. Of zoals Adri Duivesteijn zei: "Je kunt uren bezwaren uiten en aangeven waarom iets niet mogelijk is, maar neem ook de tijd om na te denken over wat er nodig is om zaken wél voor elkaar te krijgen."

Adri laat zijn stad achter met een onbetaalbare schat aan informatie op zijn eigen website. Waar zijn boek overigens gratis te downloaden is. En ik weet niet of er zoiets bestaat als 'digitaal erfgoed van Den Haag' maar dan zou zijn website wat mij betreft hiervoor zéker in aanmerking komen. Ik zeg: het lezen van deze website én het verplicht afnemen van een toets na afloop, moet onderdeel worden van het introductieprogramma voor niet alleen de nieuwe Raadsleden maar óók voor Burgemeester en Wethouders.